

Riera de Miralles

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Riera de Miralles. Oest del terme.
Emplaçament: Al llarg del perímetre occidental del terme

Coordenades:

Latitud: 41.50704
Longitud: 1.53777
UTM Est (X): 377970
UTM Nord (Y): 4596078

Classificació

Número de fitxa: 08257-42
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Zona d'interès
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Agència Catalana de l'Aigua. Generalitat de Catalunya
Autor de la fitxa: Lluís Rius i Font, OPC Diputació de Barcelona
Data de registre de la fitxa: dl., 20/10/2014 - 02:00

Descripció

La riera de Miralles i / o del Carme és l'afluent més important del riu Anoia i neix al coll de la Rovira Seca, dins el terme municipal de Querol (comarca de l'Alt Camp), entre les serres de Brufaganya i Ancosa. Flueix en direcció sud-oest fins a la Pobla de Claramunt, pels termes de La Llacuna, Miralles i Carme. En el seu recorregut s'ubiquen antics molins fariners i paperers, on es troba l'aiguabarreig amb el riu Anoia. Amb un recorregut total de 23'6 km, té un cabdal de 167 litres per segon, una mesura de 17'36 hectòmetre per any, i drena una conca de 104 quilòmetres quadrats. Al llarg del seu recorregut s'hi localitzen onze molins fariners, dos dels quals pertanyen al terme de Santa Maria de Miralles i del Carme. La riera de Miralles forma part del PEIN Sistema Prelitoral Central (PRC 107).

Observacions:

L'ajuntament, promou diferents rutes turístiques per l'entorn de Miralles i concretament una proposta de descoberta del paisatge, història i fauna: la Ruta de la Serra, del Castell, de les vinyes, la plana i la Serra de Miralles - Queralt.

Història

Fins el segle XVIII, la riera de Carme era coneguda amb el nom de riera de Noya o d'Anoia, i actualment també es coneix amb el nom de Riera de Miralles.

Els PEIN (Plans d'Espais d'Interès Natural) conformen el sistema de zones protegides de Catalunya i es basen en una xarxa de 165 espais d'especial valor ecològic. Les normes del PEIN, decretat l'any 1992 pel Govern de la Generalitat, estableixen un règim de protecció bàsic aplicable en la totalitat del seu àmbit. Aquest règim pot completar-se en cada espai o conjunt d'espais mitjançant la formulació de plans especials de protecció del medi natural i el paisatge, o bé la declaració d'espais de protecció especial (parcs nacionals, paratges naturals d'interès nacional, reserves o parcs naturals), que fa que els espais passin a tenir una regulació jurídica pròpia i una gestió individualitzada per a preservar-los i potenciar-los.

